

De Staat van het Boek 2017: Stand van zaken door Leen van Dijck, voorzitter BoekenOverleg

Verslag: David Sebrechts

Leen van Dijck begon haar rede met de opmerking dat de minister al veel van haar punten aangehaald had en dat ze dus wellicht in herhaling zou vallen. Net als de minister bracht ze de acht prioriteiten voor de boekensector in herinnering die in 2014 in het memorandum 'Boeken op tafel' werden uitgestippeld. Deze waren relevant voor alle beleidsniveaus. Van Dijck gaf aan aangenaam verrast te zijn door het regeerakkoord dat uiteindelijk uit de bus viel, maar relativeerde dit toch door erop te wijzen dat een halfvol glas nog steeds halfleeg is.

De memorandumpunten die gerealiseerd werden betroffen onder meer de vaste boekenprijs. De verwezenlijking van dit ondertussen tot status van het monster van Loch Ness gedegradeerde werkpunt is, volgens Van Dijck, uitermate belangrijk. Ze voegde hieraan toe dat ze verwacht dat de boekensector zelf de maatregel omarmt.

De tweede reden tot jolijt betrof de duurzame verankering van een geïntegreerd letterenbeleid voor het Vlaamse Fonds voor de Letteren. Dit slaagde erin, ondanks de besparingen, om onder meer van de Frankfurter Buchmesse een groot succes te maken. De coördinatie met het literaire middenveld - wat historisch altijd al een achilleshiel van het Vlaamse literatuurbeleid was - bleef wegens een gebrek aan fondsen echter moeizaam.

Vervolgens ging Van Dijck in op de mediacampagnes ter promotie van het boek. Onafgezien het feit dat deze initieel goed gesponsord werden door de overheid, was de opvolging ervan eerder ontoereikend. Ze gaf aan dat alle partijen hard werken om deze samenwerking terug naar een hoger niveau te tillen.

Daarbij gaf ze blijk van een vierde verzuchting: alhoewel er bij alle partijen sprake was van een enthousiasme om samen te werken, zou dit te weinig financieel ondersteund worden door de overheid. Dit wordt alleen maar zorgwekkender door de steeds verdergaande uitholling van lokaal cultuurbeleid, wat de openbare bibliotheekwerking onder druk komt te doen staan. Van Dijck benadrukte dat dit niet overal en in dezelfde mate het geval is, maar dat er toch sprake is van een tendens.

Ten slotte stelde Van Dijck vast dat de toekomstige financiering van de letterensector weinig transparant verloopt, en het geld – dat niet geormerkt wordt – voor andere doeleinden gebruikt kan worden.

Samenvattend voegde ze toe dat onafgezien de moeilijkheden er zeker sprake is van vooruitgang, en richtte ze zich tot de aanwezigen om te helpen dit halfvolle glas verder te vullen.